

யாழ். கனகரத்தினம் மத்திய மகாவித்தியாலயம்

நிறுவகர் கௌரவ ஆ. கனகரத்தினம்
நினைவுப் பேருரை

இலங்கைத் தமிழர்களின் கயிலாச பாரம்பரியம்

பேராசிரியர்,
கலாந்தி, ஆ. வேலுப்பிள்ளை
தலைவர், தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

909.04
வேலு

1989-05-03

ஈழத்தமிழர் வரலாற்றுக்கு வளம் சேர்க்கும் ஆய்வுரை

திரு. மு. இராமலிங்கம் B.Sc., Dip in Ed.

அதிபர்

யாழ். கனகரத்தினம் மத்திய மகாவித்தியாலயம்

சமுத்தயிழர் வரலாறு மிகத் தொன்மையானது. எனினும் அவ்வரலாற்றை முழுமையாக வெளிக் கொண்டும் நுண்ணூய்வுகள் பெருமளவில் மேற்கொள்ளப் படவில்லை என்றே கூறவேண்டும். இக்குறையைப் போக்குற் வகையில் பல ஆய்வாளர்கள் இப்போது தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்களுள் முன்னணி யிலே தீகழ்பவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர், போாசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள்.

தமிழிலக்கியம், தமிழிலக்கணம், மொழியியல், சாசன வியல், வரலாறு, தமிழிலக்கிய வரலாறு சமயம் முதலிய பல்வேறுதுறைகளில் நுண்மாண் நுழையுபலம் மிக்கவராகிய போாசிரியர் அவர்கள் ஈழத்தமிழர் வரலாற்றைத் துவக்கும் வகையில் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டு வருகிறார்கள். இக்கட்டுரைகள் ஈழத்தமிழர் வரலாற்றைப் புதிய கண்ணேட்டத்தில் கிள எழுதுவதற்கு வழிவகுப்பவை. இவ்வகையில் “இலங்கைத் தமிழர்களின் கயிலாச பாரம்பரியம்” என்ற இப்பேருரையும் சிறப்புடம் பெறுகிறது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழரசு என்ற ஈழத் தமிழர் அரசு பற்றிய கடந்த கால ஆய்வுகள் அதன் காலம், பரப்பு ஆகிய இரண்டையும் குறைத்தே மதிப்பீட்டு வந்துள்ளன. திருமலை பற்றிய பேராசிரியரின் அண்ணைக்காலக் கருத்துக் கள் ஆழமாகவும் அகலமாகவும் வெளிவருகின்றன., சோழ இலங்கேகௌனை இனங்காண அவர் மேற்கொண்டு வருப் ஆய்வுகள் சிறப்பானவை. ஈழத்தமிழர் கயிலாச பாரம்பரி யம். பற்றிய இக்கட்டுரையும் அவ்வகையில் புதிய தரவுகளைக் கொண்டதாக அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவை ஈழத்தமிழர் அரசுபற்றிய ஆய்வில் திருப்பு முனையாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

1928 ஆம் ஆண்டு செப்ரேம்பர் முன்றும் நாள் யாழ். கனகரத்தினம் மத்திய மகா வித்தியாலயத்தை நிறுவிய பெரியார் ஆ. கனகரத்தினம் அவர்கள் நினைவுப் பேருரை கடந்த பல ஆண்டுகளாகக் கல்லூரியில் நடைபெற்று வருகிறது. எனினும் பேராசிரியர் அவர்களின் ஆய்வுப் பேருரையை வைரவீமா நினைவாகச் சிறு நூலாக வெளியிட்டு இக்கல்லூரி ஒரு புதிய பாரம்பரியத்துட் காலடி எடுத்து வைக்கிறது.

நினைவுப் பேருரையை நிகழ்த்தவதோடு அதனை நூல்வடிவில் கொண்டுவரவும் இசைவு தந்த பேராசிரியருக்கு நாம் என்றும் நன்றிக் கடன்பட்டுள்ளோம்.

இலங்கைத் தமிழர்களின் கயிலாச பாரம்பரியம்

I. முன்னுரை

கணகரத்தினம் மக்கிய சுகாவித்தியாலையற் யாழ்ப்பாண மாநகரத்தில் அரியாலையூரில் அறுபது அகவைகள் ஒடு மறைவதைக்கண்டு தீந்று வைவரலையூருக் காண்கின்றது. இம் சுகாவித்தியாலையத்தின் நிறுவகர் கெளரவ. திரு. அறுமுகம் கணகரத்தினம் (1871 - 1929) மறைந்து இப்பொழுது அறுபது ஆண்டுகள் ஆகின்றன. கல்லூரியைத் தொடக்கி வைத்ததே அவருடைய வாழ்க்கைப் பணி என்று கூறுத்தக்க வகையிலே கல்லூரி தொடங்கி, மிகக் குறுகிய காலத்துக்குள், கணகரத்தினம் மறைந்துவிட்டார்.

தமிழர்களுடைய தீண்ணைப் பண்ணிக்கூட மரபு ஜோப்பு ஆட்சிக் காலத்திலே பலவீனப்பட்டு வந்தது. மத்தாற்றத்தை ஒரு முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு, சிறநூட்டு சத்துக்குமார் பாடசாஸ்களை அமைக்க ஆட்சியாளரும் அம்மத் குருமாருக்கு உதவி வந்தனர். ஆங்கிலேயராட்சிக் காலத்திலே அரசாங்க உத்தியோகம் பெறவும் வாழ்க்கையிலே முன்னேறவும் ஆங்கிலைக் கல்லீ தேவைப்பட்டது. கைவசமயச் சூழலில் அல்லது சமயச்சார்பற்ற சூழலில் ஆங்கிலமும் தமிழும் கற்க வசதியில் வாத நிலையிருந்தது. ஆறுஞ்சாவலர், முத்துக்குமரகு சிதம்பரமலீனி, அப்புக்காத்தி நாகலிங்கம், பொன்னம்பலம் இராமநாதன், குப்பீரமணி யற் இராசரத்தினம் முதலியோர் இலங்கைத் தமிழர் கைவசமயச் சூழலிலே கல்விபெறவல்ல பாடசாஸ்களை அமைத்தனர், கணகரத்தினம், அவர்கள் வழியில் வந்தவர் என ஒள்ளுக்குச் சொல்லலாமாயினும்

இவரிடம் தனிச்சீறப்பும் காணப்பட்டது. இவர் அதைத்த கல்லூரி சைவ சமயக் கல்லூரி அல்ல. சமயச் சார்பற்ற கல்லூரி என்டோ கூறவாம். கல்லூரியை அரசாங்க உதவியுடன் தொடக்கிய இவர், தமக்கு ரீகவும் உதவியாக இருந்த ஆங்கிலேய ஆளுநர் ஸ்டான்லி (Herbert Stanley) யின் பெயரையே கல்லூரிப் பெயராக வைத்தார். இதிலே இவருடைய யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் தெரியவருகிறது, யாழ்ப்பாண அரசர் காலத்திலே, சோதிட, வைத்திய நூல்களை எழுதிய புலவர்கள் தீவர் தமிழை ஆதரித்த மன்னர்களின் பெயர்களிலே செகராசசேகரமாலை என்ற சோதிட நூலையும் செகராசசேகரம், பராராசசேகரம் முதலிய வைத்திய நூல்களையும் கீழ்க்கண்ட இல்லே ஒப்பிட்டு நோக்கத் தக்கது.

கனகரத்தினால் வேறு துறைகளிலும் பணியாற்றியுள்ளார். இவர் இருப்பது ஆண்டுகளாக இலங்காப்ரிமானி (Ceylon Patriot) என்ற பத்திரிகையின் உடையையாளராகவும் ஆசிரியராகவும் இருந்து சமூகத்தின் பலதுறை அரிவு வளர்க்கிக்கு உழைந்தார். நாட்டின் ஒருமைப் பாட்டிலே நம்பிக்கையுள்ளவராகக் காணப்பட்ட இவர் தமிழர்களின் தனித்துவம் பேணி வளர்க்கப்படவேண்டுமென்னுங் காரணத்தால், தமிழர் மகாநாட்டுத் தலைவராகவும் விளங்கினார். கனகரத்தினம் ஓர் அரசியல் நெறியாளர். யாழ்ப்பாண நகர வளர்ச்சிச்சபை (JUDC) யின் உறுப்பினராகவும் தலைவராகவும் இருந்து சிறந்த பணியாற்றி அனுபவம் பெற்ற சின்பே யாழ்ப்பாணம் - மன்னர்ப் பகுதிக் கட்டசபை உறுப்பினராக 1925 ஆம் ஆண்டு தெரிவு செய்யப்பட்டுக் கிறப்பாகப் பணியாற்றினார்.

சமயச் சார்பற்ற கல்லூரியாலும் கனகரத்தினம் மத்திய மகாணித்தியாலும் தொடங்கியதென்பதற்குல் கனகரத்தினம் சமயத்தில் ஈடுபாடற்றவர் என்று முடிவு கட்டிவிடக்கூடாது. இவருடைய சைவாசாரம், சிவத்தியானம், சிவம் என்பவற்றைக் க.சி. குலரத்தினம் வியந்துகொப்பச் கனகரத்தினத்தின் சிவதெறிப்பற்றையும், தமிழ்ப்பற்றையும் தேசியப் பற்றையும் அரிந்த ஆளுநர் ஸ்டான்லி இவரைக் கண்ணியமாக நடத்தியதைப் ப. சந்திரனேகரம் எடுத்துக்காட்டுவார். இவருடைய சமயப் பொறுமைப் பரிசுக்குவும் சைவசமயத்திற்கே உரிய சமயப் பொறுமையின் வெளிப்பாடு என்றே கொள்ள வேண்டும். அவரவர், அவரவருடைய சமயத்தைப் பேணிவரத்தக்க துழுவ் கல்லூரியிலே நிலவு வேண்டுமென்பதே இவருடைய நோக்கு.

இவருடைய தீர்க்கதறிசனம் உயர்கல்வித்துறையிலும் காணப்பட்டது. தாய்மொழிழுலமே மாணவர்களுக்குக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டுமென இவர் சட்ட சபையிலே குரல் எழுப்பினார். இலங்கையிலே நிறுப்பப்பட இருந்த ஒரே பல்கலைக்கழகத்தைக் கொழுங்கிலா கண்டியிலா நிறுவுவது என்பதைப் பற்றிச் சட்டசபை அங்கத்தவர்கள் காரசார மாக விவாதித்தபோது, இலங்கைக்குப் பல பல்கலைக் கழகங்கள் வேண்டுமென்றும், அவற்றுள் ஒன்று யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட வேண்டுமென்றும் கணகாத்தினம் வாதிட்டார். எனவே, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப்போசிரியர் என்ற முறையிலும் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் என்ற முறையிலும் கணகாத்தினம் அவர்களுக்கு நாம் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறோம்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வி, கலாாரத்தைப் பற்றிச் சட்டசபையிலே நன்றாகப் பேசியவர் கணகாத்தினம் அவர்களே, பல்கலைக்கழகம் செழித்தோங்குவதற்குத் தேவையான கல்வீமரபும் கலாசார யாபும் இலங்கையிலே யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமே காணப்படுகிறதென இவர் வாதிட்டார். எனவே, கணகாத்தினம் நினைவாக, யாழ்ப்பாணக் கலாசாரத்தின் மூலவேர்களுள் ஒன்றைப்பற்றி ஆய்வுது பொருத்தமானதே. கயிலாச பாரம்பரியம் என்ற அந்த மூலவேர் யாழ்ப்பாணத்தவர்களுக்கு மட்டும் உரியதல்ல; இலங்கைக் கழிஞர்களுக்குப் பொதுவானதன்றே கூற வாய். கயிலாசம் வடமொழியிலுள்ள 'Kailas' என்பதன் தழிடாக்கம் இது தழிடிலே கைலாசம், கைலாயம், கைலை, கயிலாசம், கயிலாயம். கயிலை என்று பஸ்வாரு எழுதப்படுகிறது. தழிடாட்டில் அமுலிலுள்ள எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஓரளவும் வடமொழி மூலவடிவத்தை ஓரளவும் கயிலாசம் என்ற வடிவும் இப்பேருரையிலே பயணபடுத்தப்படுகிறது.

இலங்கைத் தழிஞர்களின் பண்பாட்டிலே கயிலாச பாரம்பரியம் வகைக்கும் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி இதுவரை எவரும் எடுத்துக் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை. 'யாழ்ப்பாணக் சமயநிலை' பற்றி ஆழாகச் சிந்தித்த ஆறுமுகநாவரர், அதே தலைப்புள்ள தமது துண்டுப் பிரசாரத்திலே, ஒரு முக்கியமான அவதாரிப்பைத் தந்து, அந்திலைக்குக் கரணமாகத் தழிடுடைய ஊகத்தையும் தந்துள்ளார்:

'இந்தியாவிலே சைவசமயகளுள்ளுஞ் சைவசமயத்தில் உட்பற்றில் ஈடுவரவர் பலரேயாகவும், இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலே கிறிஸ்துமதத்திற் புகுந்தவர்களுள்ளுஞ் சைவசமயத்தில் உட்பற்றிறவர் அரியராதா' கிய இத்துணை விசேஷத்துக்குக் காரணந்தான் என்னையென்னிற கூறுதலும்: எத்துணைக்காலந் தீருப்பித் தீருப்பிப் பாடக்கிணுங் கேட்டிலே எட்டுணையும் தெவிட்டாது தீத்தித்தமுதாரும் அத்

தியற்புத் திவ்விய வாக்காகிய கந்தபூராணத்துள்ள பதிலக்கணத் திருச்சுந்தங்களைக் கேட்டல் சிற்தித்தல்களினால் இவர்களுள்ளத் தாற்றலுடைய மெய்யுணர்வேயாம்”.

நாவலர் நோக்கிலே சிந்தித்த பண்டிதமனி சி. கணபதிப்பிள்ளை கந்தபூராணக் கலாசாரமே யாற்பொணக் கலாசாரமென்பதை விளக்கி, ‘கந்தபூராணக் கலாசாரம்’ என்ற தலைப்பிலே ஒரு தூங் வெளியிட இருள்ளார். கந்தபூராணக் கலாசாரம் மட்டுமல்லாது, கயிலாச பாரம்பரியமும் இலங்கைத் தமிழர்களின் பண்பாட்டைக் காத்துவந்துள்ளதென் பது இப்பேருநரையிலிருந்து புலப்படும்.

2. தந்தீர வழிபாடுகளும் கைவழும்

கயிலாசமலை சிவபெருமானுடைய இருப்பிடம் என்ற நம்பிக்கை கைவர்களிடையே ஆழமாகப் பதிந்து கணப்படுகிறது. கயிலாசமலை வங்காளத்துக்கு வடங்கலையாக அமைந்துள்ள இமயமலையின் வடபகுதியில் அமைந்துள்ள சிகரம் ஒன்றுக்குப் பெயர். தீவெந்துக்குள் அடஸ்கியுள்ள இம்மலைச் சிகரம் இப்பொழுது சிறுவுக்குள் அடஸ்குகிறது. தந்தீர யழிபாடு அல்லது ஆகம வழிபாடு என்பதுடன் தெருங்கிய தொடர்புடையது கயிலாசம். வங்காளத்தின் வடபகுதியே தந்தீர வழிபாடு உற்பத்தியான பகுதியாக இன்று பொதுவாகக் கொள்ளப்படுகிறது. கைவழும் சம்பந்தமாகவே தந்தீர வழிபாடு தொடங்கியிருக்கலாம் போவத் தோன்றுகிறது. தந்தீரங்கள் பல, சிவ சின்னங்களான தீரிதலம், உருத்தீராட்சம். தீரிபுண்டாம் முதலியலவு பற்றியும் சிவராத்தீரி, நாகவழிபாடு என்பன பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றன. தீர்காலத்திலே இந்துசமய உட்டேரியுகளான சாக்தம், வைணவம் என்பன சார்பாகவும் புஷ் சமயங்களான. சமணம் பெளத்தும் என்பன சார்பாகவும் தந்தீரங்கள் தோன்றியுள்ளன. தந்தீரங்களின் செல்வாக்கினாலே, மகாஞ்சன பெளத்தம் தோன்றி மத்திய ஆசியா, நூரகிழுக்கு ஆசிய சிரதேசங்களிலே பரவியது. இலங்கை, பர்மா, தாய்லாந்து ஆசிய ஓடுகளிலுள்ள பெளத்தர்கள் மகாஞ்சன பெளத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கும் தோவாதபெளத்தர்கள் ஆவர்.

கைவர்களுடைய தந்தீரவெறிகள் தோன்றிய சிரதேசத்திலே சமணர்களுடைய தந்தீரவெறிகளும் தோன்றியமையால், இரு சமயத்தாருடைய சில நம்பிக்கைகளிலே சிராமிக்கத்தக்க ஒர்றுமை கணப்படுகிறது. சமணர்களும் கயிலாச மலையைப் போற்றுகின்றனர். சிவராத்தீரி கொண்டாடுகின்றனர். முதல் தீர்த்தங்கராகிய இடபதேவர் கயிலாச மலையிலே முத்தியமட்டந்தாரெனவும் அவர் முத்தியடைந்த பொழுதே சிவராத்தீரி விழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிற தெனவும் சமணர் கூறுவர். கைவர்களைப் போல, சமணர்களும்

தந்தியைப் போற்றுவர். சமணத்துறவினர்களுள் ஒரு குழனினர் நந்திகணம் என்றே வழங்கப்படுவர். இடபதேவர் என்ற தீர்த்தங்கரர் பெயர் நந்திதேவர் எனவும் பொருள்படுத். ஆதிநாதர் என்பவரே மூலமுதலவர் என்பது தந்திரநெறியினர் கொள்கை. ஆதிநாதரும் இடபதேவரும் ஒருவரே என்பது சமணர் கொள்கை. சிவன் ஆதிநாதரின் மக்களுள் ஒருவராகவும் கேதகா ஆதிநாதரின் படைப்பாகவும் கூறப்படுகிறது. ஆதிநாதர் அம்முடைய அமிமான புத்திரங்களை சிவனுக்குக் கேதகாவை மணம்முடித்து வைக்க. அவனுக்குக் கொளி என்ற பெயரேற்படுகிறது. கேதாரகேளர் என்பதற்கு விளக்கமாக இந்தக்குதை அமைகிறது. கேதாரம் என்பது உத்தரப்போதேசத்தின் வடைவிலை இயயமிலை அமைந்துள்ள தலமாகும். கேதாரத்தின் அம்மன் பெயரே இவங்கையீருள்ளன திருக்கேதிசுவரத்தின் அம்மன்பெயராகவும் அமைந்திருத்தல் அவதானிக்கத்தக்கது.

சிவன் கெளரியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க. சாவா முவா இரக சியத்தை அவனுக்கு உபதேசிக்கிறார். மத்தியேந்திரநாதர் அதனை ஒட்டுக் கேட்டு, சிவனிடம் சாபம் பெறுகிறார். இயயமிலை நாடுகளுள் ஒன்றுள் நேபாளத்தின் காவல்தெய்வும் மத்தியேந்திரநாதராவர். நேபாளத்திலுள்ள பெளத்தர்கள் தங்களுடைய சமயநால்களுள் இட்டபெறும் அவலோகித போதிசத்துவரே மத்தியேந்திரநாதர் என்று கொள்வதுண்டு. சிவனுக்கு நாதன் என்ற பெயர் உண்டு. அவலோகிதரும் மத்தியேந்திரநாதராகக் கொள்ளப்படுவதனால், நாதன் எனப்படுகிறார். எனவே, சிவன் = நாதன் = அவலோகிதன் என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. இதனுடைான், தழிமழுச் சிவபெருமான் அகத்தியருக்கு உபதேசித்தார் என்று சொல்சமயத்தவர் கூட வீரசோழிய ஆசிரியராகிய புத்தமித்திரங்கள் தமிழை அவலோகிதர் அகத்தியருக்கு உபதேசித்தாரென்று கூறுகிறார்.

நந்திரவழிபாட்டு நெறிகளிலே 'நாத' வழிபாடு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இறைவளை நாதனுக்க் கொள்ளும் நெறிகளால், இயயமிலைச் சாராலில் உள்ள தலவுகள் அமர்நாத் (காகமீறு), பத்ரிநாத், கேதார நாத் (உத்தரப்போதேசம்), பசுபதிநாத் (நேபாளம்) என்பவாகப் பெயர் பெறுகின்றன. பெளத் தலமாகிய சாநாத் (உத்தரப்போதேசம்): சீகார் மேற்கு எல்லிக்கு அண்மையில் இருத்தல் இவ்விடம் நோக்கத்தக்கது. மகாநான பெளத்ததை முற்றுக நீராகரித்துத் தூய்மையான தேவாக பெளத்ததைப் பேற்றுவதாகக் கூறிக்கொள்ளும் சிங்கன் பெளத்தர்களிடையே நாதவழிபாடு காணப்படுகிறது. கண்டிப் பெங்கராலிலே, புத்தரின் புனித பல்லுக்கு அடுத்த முக்கியமான இடம் நாத தெய்வத் துக்கே வழங்கப்படுகிறது. நாததெய்வும் அவலோகித போதிசத்துவரே என்று இக்காலத்திலே சிலர் விளக்க முயறுகிறார்கள். பதினெட்டாம் நூற்றுண்டுப் பிற்பகுதியிலே, கீர்த்தி ஸ்ரீநிராசசிங்கன் காலத்

திலேயே புத்தரின் புனித பல்லுக்குப் பெரகாராவில் இடம் வழங்கப் பட்டது. பெரகாராவைப் பெளத்திற்கொக் கீழாவாக மற்றியமைப்படுற்காகவே, இந்த நடவடிக்கை என்று கூறப்பட்டுள்ளது. நாதவழிபாடு அவரோகிதவழிபாடாக இருந்திருந்தால், இந்த நடவடிக்கை தேவைப்பட்டிருக்காது. கண்டியீலுள்ள நாதவழிபாடு சிவ வழிபாடே என்பாறுடைய கருத்தை நிராகரித்துவிட்டிருடியாது; இன்னும் ஊன்றி ஆராயவேண்டும்.

கயிலையம்பதியின் அதிகாரியாக நந்திதேவரைக் குறிப்பிடுவது பொதுவான சைவபெராணிக் கருபு. ஆனால், தீருமந்திரத்திலே நந்தி என்ற பெயர் பல இடங்களிலே சிவனைக் குரிக்கிறது; சில இடங்களிலே நந்திதேவரைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். சிவனிடம் உபதேசம் பெற்ற நந்திகள் பலர் என்பது இன்னும் சில இடங்களிலிருந்து புலப்படுகிறது. நான் என்ற பெயரும் சில இடங்களிலே சிவனையும் சில இடங்களிலே தந்திரரெற்றிகளிலே நின்று சாதனை புரிந்தோரையும் உணர்த்தும். இவ்வண்ணமைகளைப் புலப்படுத்தும் தீருமந்தீராப் பகுதிகள் சில வருமாறு:

நந்தி அருள்பெற்ற நாதரை நாடிடின்	
நந்திகள் நால்வர்	— 129
நந்தி அருளாலே நாதனும் பேர்பெற்றேரும்	— 130
நால்வரும் நாலுதிசைக்கொன் நாதர்கள்	— 131
சீறப்பீலி நாதனைப் பேர்நந்தி தன்னை	— 148
வளப்பில் கயிலை வழிவந் தேனே	— 155
நந்தி அருளாலே மூலனை நாடிப்பின்	
நந்தி அருளாலே சதாசிவ ஞாயினேன்	
நந்தி அருளால்மெய் ஞானநத்துன் நண்ணீனேன்	
நந்தி அருளால் நானிருந் தேனே	— 156
அருள் நந்தி தான் பெற்று	— 156
அப்பனை நந்தியை ஆரா ஆமுதிரை	
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை	— 36
நானும்நின் ரேத்துவன் நான்தொறும் நந்தியை	— 37

தறிஞ்நாட்டுச் சைவசமயத்திலே கயிலாசம் எப்பொழுது, எவ்வாறு முக்கியத்துவம் அடையத் தொடங்கியதென்பது ஆராயப்படவேண்டும் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க் கணக்கு முதலிய பன்னடைக்கால இலக்கியங்களிலே கயிலாசத்தைப் பற்றிய குறிப்பு இல்லை கவித்தொகையிலே வாராணசி என்னும் காசியைப் பற்றிய செய்தி வருகிறது. ஆனால், பெரியபுராணம் வரையிலான சைவ இலக்கியங்களிலே

காசியைப் பற்றிய குறிப்புகள் மிகவும் அரியனவாகவே காணக்கிடைக்கின்றன. கயிலாசத்தையும் வேறு சில வடநாட்டுத் தலங்களையும் பாடிய நாயன்மார் காசியைப் பாடாதது என் என்று விளங்கவில்லை. சேக்கிழார் திருத்தொண்டி புராணத்திலே கயிலாசத்துக்கு நோடியாகவும் நாயன்மார் புராணங்களுடாகவும் மீதுத்த முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார். தி. ரி. பஞ்சீரண்டாம் நூற்றுண்டைச் சேர்த்த சேக்கிழார் நோடியாகக் கூறும் முக்கியத்துவத்தை நோக்குவதற்கு முன்பு அவருக்குப் பல நூற்றுண்டேள் முன்பு வாழ்ந்த கைவ நாயன்மார்களீன் கயிலாச நாட்டும் எப்படியிருந்ததென, அவருடைய நூலிலிருந்தே சில குறிப்புகளைச் சுருக்கயங்கப் பார்க்கலாம்.

3 கயிலாசத்தைத் தழித்தாட்டிலே காணக

ஈசுவரபக்திப் பாடல்களைப் பாடிய நாயன்மார்களுள் மிகவும் முந்தியவராக இன்று கொள்ளப்படும் காரைக்காலமுறையார் கயிலாசத்துக்குப் போனவராகக் கூறப்பட்டுள்ளது. கணவன் பரமத்தன் தம்மை வீட்டுப்பேரிந்து தம்மைத் தெய்வமாக மதிக்கிறுன் என்பதை அறிந்த நிலையிலே கணவனுக்காகத் தாங்கிறீர் உடம்பின் தகைவளையவிலாம் இறைவனை வேண்டி அவன் அருளால் உதற்றிவிட்டு எலும்போடு கூடிய உடலுடன் பேய்வடிவம் எடுத்து, இரண்டு பிரபந் தங்கள் பாடி, கறிஶாசம் சென்றதையும் கருத்துடன், அங்கு தலையாலே நடந்துசென்றார். கயிலாசத்தை அடைந்த அம்மையைச் சிவன் 'அம்மையே' என்று அழைக்க, அதுகேட்ட அம்மையார் 'அப்பா' என்று அவற்றித் திருவுடியில் வீழ்ந்து வணங்கி, சீற்றாயை, சீறப்புண்டேல் மறவாயை, இறைவுக் கூடும்போது பாடுக்கொண்டு அவன் அடுக்கிற் திருத்தல் ஆகிய வரங்களை வேண்டி நின்றார். சின்னர் இறைவன் திருவருளின்படி திருவாவங்காட்டினை அடைந்து, ஆடவல்லான் திருக்கோலத்தைக் கண்டு தரிசித்து முத்த திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினார்.

இங்கே சில வீட்டயங்களை உண்ணிப்பாகக் கவனிக்கவாம். காரைக் கால், காவிரியின் ஒரு கிளை கடலோடு கலக்குறிடத்து அமைந்துள்ள சோழநாட்டுத் துறைமுகம். திருவாவங்காடு தொண்டைமண்டலத்திலே உள்ள தலம். காரைக்காலுக்கு வடக்கிலே திருவாவங்காடு அமைந்துள்ளபோதிலும், கயிலாசம் வெகு நூரத்திலே காணப்படுகிறது. தலையாலே நடந்து போனார் என்பது மிகவும் சிரமப்பட்டுச் செங்கிறார் என்பதைக் குறிப்பதாக வேண்டும். கயிலாசத்துக்குப்போன அம்மையாரை சிவன் என் திருப்பீத் தழித்தாட்டுக்கே அனுப்பினாரென்ற வினா ஏழு கிளிரது. தகை உடன்பு அற்ற நிலையிலே துண்பங்களைத் தாங்கிக் கயிலாசத்தை அடைதல் என்று என்ற சுருத்து உடலை வருத்தி நோன்

புகள் திருப்பதை வலியுறுத்துவதற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கலாம். காரைக் காலங்கையார் வணிக குலத்தவர். சைவசமயத்தின் ஆக்கத்துக்கு நின்ட காலமாக, வணிகர் பெருந்தொண்டாற்றி வருகின்றனர். பெரியபூரா ஷத்திலே கூறப்பட்டுள்ள அறுபத்து மூன்று தீரியமியார்களுள்ளே காரைக்காலம்கையார், அமர்ந்திராயனார், இயற்பகை நாயனார், கலிக் கம்பநாயனார், முர்த்திராயனார் என்னும் ஜவர் வணிக குலத்தவர்களாகத் காணப்படுதல் காதாரண விடயமல்ல. பல்வாவர்காலச் சைவசமய எழுச்சியிலே, வணிக குலத்தவர் பங்களிப்பு விதந்து கூறுத்துக்கது”.

காரைக்காலம்கையாருக்குப் பின்பு. சைவசமய ஏழுச்சிக்குப் பெருந்தொண்டாற்றிய திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் முதலியோருள், அப்பர் என்று முன்னவரால் அழுக்கப்பட்ட சின்னவரே வயதால் முத்தவர். நடுநாட்டைச் சேர்ந்தவராகிய அப்பர் சமணத்துக்கு மதம்மாறிக் கூடனப் பேரளிஞாகிப் பின் சைவசமயத்துக்கு சின்டவர். பல்வை மக்கள் மகேந்திரவர்ஸஜைச் சைவசமயத்துக்கு மதம்மாற்றுவது மூலம், தமிழ்நாட்டிலே சைவப் பேரருக்கிக்கு வித்திட்டவர். தலையாத்திரைகளில் ஈடுபட்டிருந்த அப்பர் தமிழ்நாட்டின் வட எல்லைக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள காளத்தீக்குச் சென்றிருந்தார். காளத்தீயிலே தங்கியிருந்த அப்பருக்குக் கயிலாசத்தைக் கண்டு வழிபடவேண்டுமென்னும் ஒரு வேட்டை உள்ளத்திலே உண்டாயிற்று. உடனே கயிலாசம் நோக்கிப் புறப்பட்டுச் சென்றார். பிக்க முதுமை யுடையவராயினும், உலையாவுள்ளமுடையையால், வழியருமை கருதாது செல்வாராயினர். அரியலுகிள் பலவற்றை நடந்து கடக்க வேண்டியிருந்தமையின், நாவரசர்க்கு உடல்வலியை குறைந்தது; நடக்கும் நடை தளர்ந்தது; கை கால்கள் தேயந்தன; உடலால் உவற்வதும் கெங்தார். உடலுறுப்புகள் தேயந்தொழியினும், உள்ளும் மட்டில் சீரிதும் தேயாது ஒங்கி நின்றது.

அப்பரின் உண்மையளிச்சின் உறைப்புகிணக்கண்ட கயிலாச முதல் வனுசிய சிவன், வழியிடையே தோன்றி ஒரு பொய்க்கையைக் காட்டி அதன்கண்ணழுத்தித் திருவையாற்றில் கயிலாசக் காட்சியைக் கண்டு மகிழ்கவெனப் பணித்தகுளினார். அவ்வாரே அப்பரும் அப்பொய்க்கையில் முத்தித் திருவையாற்றிலே கரையேறித் திருக்கயிலாசக் காட்சிகண்டு இன்புற்றார்; இறைவன் கயிலாசத்திற்போல, ஆனால், பெண்ணும் எல் வருவும் கவந்துநிற்கும் காட்சியருளினான். இங்கும் சில விடயங்கள் கவனிக்கலாம். ஊன் உடலோடு கயிலாசம் போகலாம் என்ற நம் திக்கை, அப்பர் காலத்தில் இருந்திருக்கிறது. கயிலாசயாத்திரைபோன அப்பர், சிவஞ்ஞலையே தமிழ்நாட்டுக்குத் திருப்பீயனுப்பப்பட்டுள்ளார். காரைக்காலம்கையாரைத் தொண்டை மண்டலத்துக்கு அனுப்பிய சிவன்,

அப்பரைச் சோழன்டலத்துக்கு அனுப்பியுள்ளார். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே காவிரி ஜந்து கிணியாறுகளாகப் பிரியும் இடமே திருவையாறு.

பல்வைப் பெருமன்னர் காலம் தமிழ் திலக்கிய வரலாற்றிலே பக்திப்பாடற் காலமாக விளங்கிறது. சைவம், வைணவம் என்பன தமிழ்நாட்டிலே ஒரு பக்திச் சூழலைத் தோற்றுவித்தன. அப்பர் காலத்திலிருந்து பல்வைப் பேரரசர்கள் பெரும்பாலும் சைவசமயத்தவர்களாக இருந்தனர்; சிலர் வைணவாக இருந்துள்ளனர். கயிலாசம் வெகுது ரத்தில் இருந்ததால், கயிலாசநாதரைத் தமது தலைநகருக்குக் கொண்டு வரப் பல்வை மன்னர் முயன்றனர். கி. சி. எட்டாம் நூற்றுண்டுத் தொடக்கத்திலே இராசசிம்மன் எனவும் அழைக்கப்பட்ட இரண்டாம் நூற்றும் பல்வைன் காஞ்சியிலே கைலாசநாதர் கோயில் எந்த கற்கோவிலைக் கட்டத் தொடங்கினான். கயிலாசத்தொடு நெருங்கித் தொடர்புபடுத் தப்படும் நந்தியையே பல்வைர்கள் தங்களுடைய கொடியாகக் கொண்டிருந்தனர். நந்திக் கொடி பறக்கக் கயிலாசநாதர் ஆட்சி செய்ய, பல்வைப் பேரரசர் அப்பெருமான் ஆணைவழித்தின்று சைவப் பேரரசு நடத்தினார். பல்வைப் பெருமன்னர் சிலர் வைணவாக இருந்ததனால், ஏற்பட்ட மாற்றத்தையும் இங்கே கவனிக்கலாம். இரண்டாம் நந்திவர்மன் காலத்திலே, காஞ்சியிலே வெகுண்டப் பெருமான் கோயில் எழுந்தது. திருமாலின் நூற்றும் அவதாரத்தைக் குறிக்கும் சிங்கக் கொடியும் பல்வைர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. சைவசித்தாந்தம் தனித்தத்துவமுறையாக உருவாகாத அந்தக் காலத்திலே, சைவ ஆகம வழிப்பட்ட நெறியினன் என்பதைச் சுட்டிப்போன்றும், இராசசிம்ம பல்வைன் சைவசித்தாந்தி என்று தான் தன்னுடைய சாசனத்திலே பெருமைப்பட்டுக் கொள்வதைக் காணலாம்

பாரதநாட்டின் வட எல்லையிலிருந்த கயிலாசத்தைத் தமிழ்நாட்டின் வட எல்லைக்குக் கொண்டுவர நடந்த முயற்சி அடுத்தாகக் கூறுத் தகுந்தது. பதினேராம் திருமுறையிலே தொகுக்கப்பட்டுள்ள 'கயிலைபாதீ காளத்தி பாதியந்தாதி' இங்கே எடுத்துக்காட்டத்தக்கது. கண்ணப்பநாயனாலே வழிபடப்பட்டதும் பஞ்ச பூத்ததவங்களுள்ளே வாயுத்தவம் என்று போற்றப்படுவதுமான காளத்தியிலே கயிலாசத்தைக் காணும் முயற்சியிலே நக்கிரதேவநர்யனார் கடுபட்டுள்ளார். காளத்தி தென் கயிலாசம் என்ற பெயருக்கு உரிமையுடையதாகிறது.

4. திருமூலர் அடிச்சவட்டில்---

திருமந்திரத்தை இயற்றிய திருமூலர் காலம் எது என்பது தமிழ் திலக்கிய வரலாற்றிலே இன்றும் கருத்துவேறுபாடுகளை ஏற்படுத்துகிறது. திருமூலருடைய சமயத்துவக் கருத்துகள் சில, மிகவும் வளர்ச்சி

யடைந்தனவாகக் காணப்படுவதால், அவர் தேவார முதலிகளுக்குப் பிற்பட்டவராக இருக்கவேண்டுமென்று சிலர் வாதிப்பர் சுந்தரசுரத்தி நாயனார் தம்முடைய தீருத்தொண்டத் தொகையிலே இவரைக் குறிப் பிடுவதனால், இவர் அவருடன் சமகாலத்தவராக ஆவது இருக்கவேண்டுமென்றே கூறவார். சேக்கிழார் இருபத்தொண்பது செய்யுள்களிலே தீருமூலநாயனார் புராணம் பாடினார். சுந்தரர் பாடிய தனியடியார் அதை வரும் தமிழ்நாடு அல்லது தமிழ்நாட்டுக்கு அயலிலுள்ள தென்னிந்தியப் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க. தீருமூலர் மட்டும் கயிலாசத்தி லிருந்து தம்முடைய உடலோடு தமிழ்நாடு வர்த்தவராகக் காணப்படுகிறார். சிவனுடைய கயிலாசக் கோயிலுக்கு முதற்பெருநாயகமாகி, இந்தீரன் மாலயன் முதலானஞ்சூருக்கு நெறியருஞம் நந்தி அருள்பெற்ற நான்மறை யோகிகளுள் ஒருவராகத் தீருமூலரைச் சேக்கிழார் அறிமுகப் படுத்துகிறார். சேக்கிழார் தீருமந்திரத்தைப் படித்தேயிருப்பாராயினும், நந்தியை அதிகாரியாகவும் நாதரை நான்மறையோகிகளுள் ஒருவராகவுமே அறிமுகப்படுத்துதல் கவனிக்கத்தக்கது.

தீருமூலரின் தமிழ்நாட்டு வருகைபற்றிச் சேக்கிழார் தீத்திரித்துள்ளமையினை நோக்குவோார். யோகியார் அகத்தியரோடு உடனுறையப் பொதிகைமலை நோக்கிப் பயணமானார். அகத்தியர் கயிலாசத்திலிருந்து சிவனுடைய ஏவலாலே தென்திசைக்கு வந்து பொதிகைமலையிலே தங்கியுள்ளாரென்பது புராணக்கதை. யோகியாரின் வருகைக்குச் சேக்கிழார் ஒரு காரணத்தை அமைத்துக்காட்டுகிறார். கயிலாசத்திலிருந்து புறப் பட்டவர் கேதாரத்தை வழிபட்டு நேபாளத்துப் பசுபதியைப் பண்ட தேத்தி தெற்கே தீரும்தீயதாகச் சேக்கிழார் கூறுகிறார். வங்காளத்தின் வடபகுதியிலே இன்று கயிலாச யாத்திரை செய்வோர் செல்லும் வழிலே, யோகியார் வந்தீருந்தால், அவர் முதலிலே பசுபதியை வழிபட்டு, அதை பின்பே கேதாரத்துக்குப் போயிருக்கவேண்டும். அவர் முதலிலே கேதாரத்தை வழிபட்டதாகக் கூறப்படுவதால், அவர் காகரி ரத்திலிருந்து வந்த யோகியாக இருக்கலாமா என்ற ஜயம் தோன்றுகிறது. வடாற்தியாலிலே கைவும் அல்லது சிவவழிபாடு பரவவராகக் காணப்படும் போதும், இன்று முஸ்லிம்களைப் பெரும்பான்மையினராக உடைய காகரிரத்திலேதான் இடைக்காலத்திலே கைவசாத்திர நூல்கள் பெறந்தொகையாக எழுந்தன. காகரிரத், இமயமலையின் தென்மேல் ஓரத்திலே, ஆனால் வங்காளத்துக்குத் தொலையிலே அமைந்துள்ளது. காகரிரச் கைவத்துக்கும் கைவசித்தாந்தத்துக்கும் பல ஒப்புமைகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் இக்காலத்திலே கைவக்கப்பெறும் காகரிரச் கைவநூல்கள் யாவும், தீருமந்திரத்துக்குக் காலத்தாற் மிந்தியவை.

யோசியர் கங்கைக்கணையை அடைந்து அலீமுத்தும் பணிந்தேத் துகினுர்; அயலிலுள்ள கங்கை நிர்த்துறை ஆடுகினுர். காசிக்கு இன் மெரு பேயர் அலீமுத்தும் என்பதாகும். இடைக்காலத்திலே, கைவாசத் தீங் முக்கியத்துவம் குறைந்து காசியின் முக்கியத்துவம் அதி கரிக்கிறது. சைவர்கள் இயற்றும் வடிவிந்திய யரத்தினை காச யாத்தினரையாக மாறுகிறது. பெரிய சிவன் கோவில்களிலே, காசி விசவநாதரும் விசாலாட்சியும் வந்து சேர்கின்றனர். இலங்கையிலே இந்த அளவுக்கு மட்டுமே காசியின் நேர்ச்செல்லாக்குக் காணப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டிலே காசியின் செல்லாக்கு அதிகமாகவே காணப்படுகிறது. தென்பாண்டி நாட்டிலே, மதுரைக்கும் தெற்கிலே சிவகாசி தோண்றுகிறது. வடத்தியாளிலே மூஸ்லீம் ஆட்சி ஏற்பட்டதேன் முதலிலே கயிலாசத் துக்கான வழியும் சின்பு காசிக்கான வழியும் அடைப்பட்டுப் போயிருக்கலாம் போலத் தோண்றுகிறது. கி. டி. பதினாறும் நூற்றுண்டிலே, தமிழ்ச் சைவ மன்னர் ஆட்சி பாண்டி நாட்டிலும் தென்பகுதியாகிய பாண்டி நாட்டுடன் மட்டும் அமைந்து காணப்பட்டது. அக்காலப் பாண்டிய மன்னர் தம்முடைய தலைநகருக்குத் தென்காசி எனப்பெரிட்டு தென் காசி விசவதாதர் கோவிலையும் அங்கே கட்டி எழுப்பினர். தென் பாண்டி நாட்டிலிருந்து வைணவர் தென்காசிக்குப் போட்டியாக முதிர்வைகுண்டம் என்ற ஊரைத் தோற்றுவித்தனர்.

கி. டி. பதினேழாம் நூற்றுண்டிலே தென்பாண்டி நாட்டிலே தோண்டியவரான குமாகுபூரர் சீறந்த கிராமத்தின் பெயர் ஸ்ரீ கயிலாசம். அவர் ஞான உபதேசம் பெற்றது திருக்கயிலாச பரம்பரைத் தருமபுர ஆதினத்தின் நான்காம் பட்டத்தில் குருமூர்த்தியாக விளங்கிய மாசிலா மணிதேசிகரிடமாகும். தருமபுர ஆதினம் சைவசித்தாந்தத்தை வளர்ப்பதிலே முன்னிற்பதாதலால், சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படைக் கருத்துகள் கயிலாசத்துச் சிவன் உருதேசமாக. குநு-சீடர் முறையிலே வந்து பேணப்படுமாற்றை உணர்த்துவதற்கு, கயிலாசபரம்பரை என்ற விருதைக் குருமூர்த்திகளுக்கு வழங்கி வருகிறது. கயிலாச பரம்பரை என்ற விருது திருவாவடையை ஆதினத்திலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்தத் தொடரிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்காகவே, கயிலாச பாரம்பரியம் என்ற தொடர் இந்தப் பேருரையிலே பயன்படுத்தப்படுகிறது. குமாகுபூரர் ஞானதேசிகரிடம் விடைபெற்றுக் காசிக்குச்சென்று தம்முடைய கல்வியறிவினாலும் தவப்பண்டினாலும் டில்லி பாதுஷாஹின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தார். பாதுஷாஹின் தாம்மொழியாகிய இந்துஸ்தானியை நன்கு கற்று இவர் பாதுஷாஹுடன் உரையாட, அவர், இவர் காசியிலே இருப்பதற்குரிய டட்டம் அமைப்பதற்கு இடம் உதவினார். குமாகுபூரர் மறைப்பட்டிருந்த விசவநாதரை வெளிப்படுத்தி அங்கே கோயில் முதலியன் அமைத்து, நித்திய நெழித்திகங்களும் குறைவற நடக்கும் படி செய்தார். இவர் காசியிலே அமைத்த யடத்திற்குக் குமாகாசி

மடமென்று பெயர், காசிக்குமாகாம் மடமும் தரும்புர ஆதினமும் நெருங்கிய தொடர்புகளைப் பேணிவருகின்றன. தரும்புர ஆதினாக் குகு மூர்த்திகள் 'கயிலாச பரம்பரை' என்பதனாலும் 'காசிவாசி' என்ற விரு கையும் தாங்கி வருகிறார்கள். மூரகுருபரரோடு தொடர்புடைய இன் ஞானம் மடம் திருப்பணந்தான் ஸ்ரீ காசிமடம் என்று பெயர்பெறுகிறது.

திருமூலராகிய யோகியார் தம்முடைய வழியிலே, பருப்பதுத்தை இறைஞ்சினார். ஸ்ரீ பரவதம் என்பது ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் வடைவிலைக்கு அண்மையிலுள்ள புக்குபெற்ற சிவத்தலமாகும். கைவநாயன்மாரால் பாடல்பெற்ற தலமான இது திருப்புருப்பதமெனத் தற்பவமாகத் தமிழிலே வழங்குகிறது. ஸ்ரீ பரவதம் என்பதன் நேரப்பொருள் திருமலை என்பதாகும். தெலுங்கு மொழியிலே வட்சௌற்கள் பெருந்தாக்கையாகக் கலந்துள்ளமையாலும் ஆந்திரப் பிரதேசத்துக்கு வடைவிலையிலே ஆரிய மொழிகளே செல்வாக்குடனிருப்பதாலும். ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் மிகப் புனிதமான சிவத்தலத்துக்கு வடமொழிப் பெயரே நிலைத்துவிட்டது. ஆனால், புனிதமலைகளைத் திருமலையென்று கொள்ளும் ஏரடு தோன்றுகிறது. திருக்கயிலாசமலை யென்பதைத் திருமலையெனச் சூருக்கி, பெரிய புராணத்திலே சேக்கிழார் திருமலைச் சுருக்கத்தை வரைந்துள்ளார். தமிழகத்தின் பண்ணடக்காவ வடைவிலையிலே, இன்றைய ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் தென்னெல்லைக்கு அண்மையிலே அமைந்துள்ள திருவேஷ்ணக்கு மலை, ஆந்திரர்களால் இன்று திருமலையெனச் சுருக்கப்பட்டுள்ளது உலகிலேயே மிகப்பெரிய மாத்திரைத் தலங்களுள் ஒன்றுக விழுங்கி. கோடிக்கணக்கான ரூபஸ்ய் பெறுமதியான பொருட்களைக் காண்திகையாகப் பெற்றுவரும் திருப்பதி 'திருமலை' என்ற வேங்கடமலையிலே அமைந்துள்ளது. இலங்கைத் தமிழர்கள் திருகோணமலையை இன்று திருமலையென்று சுருக்கி வழங்குகின்றமை இந்தப் பின்னணியிலேயே நோக்கப்படவேண்டும்.

யோகியார் தமிழ்நாட்டிலே தரிசித்த ஆறு தலங்களைச் சேக்கிழார் தொடர்ந்து குறிப்பிடுகிறார். காளத்தி கண்ணப்பராலே போற்றப்பட்ட தாகவும் திருவாலங்காடு காரைக்காலயும்கையாராலே போற்றப்பட்டதாகவும் திருவதிகை திருநாவுக்கரசராலே போற்றப்பட்டதாகவும் காணப்படுகின்றன. கடைசி இரண்டு தலங்களுக்கும் இடையிலே அக்காலப் பல்வவப் பேரரசர் தலைநகரான காஞ்சியிலே சிறப்புற்று விளங்கிய ஏகாம்பரநாதர் கோவிலையும் சேக்கிழார் குறிப்பிடுகின்றார். கைவர்களின் தலைசிறந்த கோவிலாகச் சுவைசையை காவர் அளைவாலும் சிறப்பிக்கப்படும் சிதம்பரம் அடுத்து வருகிறது. இறுதியாக, காவிரியின் தென்கரையில் அமைந்துள்ள ஆவடேண்டுறைக்கு வந்தாரெனவும் பசுபதி கோவிலை வழிபட்டாரெனவும் சேக்கிழார் கூறுவர். நேராளத்திலே மிகப்பெரிய சிவன் கோவில் மூர்த்திக்கு வழங்குத் தாபத்தை என்ற

பெயர் - யோகியார் வருந் வழியிலே வழிபட்டுவந்த மூர்த்தியின் பெயர் - ஆவடுதண்டுறைச் சிலனுக்கும் வழங்குவதாகச் சேக்கிழார் கூறியுள்ளார். ஆவடுதண்டுறை இன்று ஆவடுதுறையென வழங்கும். திருவாவடுதுறையாதீனத் திருக்கயிலாச பரம்பரை திருமூலரின் நினைவிலிருந்து தோற்றம் பெறுகிறது. ஆனால் பகபதி கவரம் என்ற பெயர் காவிரியின் இன்னெனுரு தென்கரைத் தலமான ஆழுரிலேயே காணப்படுகிறது. திருஞானசம்பந்தர் அத்தலத்தைப் படியுள்ளார். திருவாவடுதுறைக்கோவில் மூர்த்தியின் பெயர் மாசிலமாணியிசர் அல்லது செம்பொற்றியாகர் என்று காணப்படுகிறது.

கயிலாசத்து யோகியார் தமிழ்நாட்டுத் திருமூலரான கதை சேக்கிழாராலே தொடர்ந்து கூறப்படுகிறது. திருமந்திரத்திலுள்ள தற்கிறப்புப் பாயிரக் குறிப்புக்களின் அடிப்படையிலே சேக்கிழாரின் கதை அமைகிறது. திருவாவடுதுறையிலிருந்து தம்யால் விலகிச் செல்ல இயலாத்தாக யோகியார் உணர்கிறார். சாத்தனார் இடையென் மூலன் மாடுபேய்க்க வந்த இடத்திலே மாண்ணுவிடுகிறான். மாடுகள் அவனுடலைக் கூறிச் சூழ நின்று கதறுகின்றன. யோகியார் பரிதாப உணர்க்கியாலே பரகாயப்போலேசும் செய்கிறார். தாம் கற்ற சித்தியின் வலியால், தம் மூடைய உடலைவிட்டு நிங்கி அல்வுடலைப் பத்திரப்படுத்தி விட்டு, சேக்கிழாரின் சொற்களிலே, 'அவனென்னும் பெயருடைய இடையென் அவனுடலிருந்துமுயிரைப் பாய்த்தீஙூர்'. மூலன் உயிர் பெந்தெழுந்ததைக் கண்ட மாடுகள் மகிழ்ந்தன. அவற்றை உரிய இடங்களிலே சேர்ப்பித்த திருமூலனுர், தம்முடன் இல்லறம் நடத்த அழைத்த பழைய மூலன் நினைவியின் வேண்டுகோளை நிராகரித்து, திருவாவடுதுறை அரசமரத்தின் கீழ் சிவயோகந் தொடங்கினார். திருமூலருடைய உபதேசங்களிலே, சரியை, திரியை, யோகம், குருனம் உபதேசத்தமையைச் சேக்கிழார். சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுவர். இறுதியிலே இவர் கயிலாசத்தை அணிந்து ஒரு காலும் சீரியாத இறைவன் தாணையடைந்தாரென்று சேக்கிழார் கதையை முடிக்கிறார்.

கயிலாசத்து யோகியார் மானுட உடலைத் தாங்கியவரா என்ற வீரனு எழுகின்றது. அவர் மானுட உடலைத் தாங்கியவரானால் திருமூலராக வாழ்ந்த மேன்பும் அவர் கைலாசத்துக்குத் தாணை போகிறார்? அதனாலேதான், சேக்கிழாரே ஒருக்காலும் சீரியாத இறைவன் தாணை அடைந்த தாரிரன்பதையும் கேர்க்குத்துக்கூறியுள்ளார். யோகியார் வடதுற்றியிராக இருந்து, மூலன் உடலிலே புகுந்தமையாலே தமிழராசி விட்டார் போவத் தெரியவருகிறது. யோகியார் நந்தி பரம்பரையினராக இருந்ததனால் போலும், மாடுகள் துங்பப்படுவதை அவராலே சமிக்க முடியவில்லை. பரகாயப் போலேசும் முதலிய தித்திகள் செய்தல் கையைச்தாந்தத்திலோ போற்றப்படவில்லை. யோகியார் உயிர் மூலனுடைய உடலிலே புதுந்த

போது, அவருடைய ஆண்டிக் வல்லமை, யோக அறிவு என்பன பாது காக்கப்பட்டுள்ளன. அவருடைய மொழியில் எப்படி இருந்துதென்பது வினா. அவர் பழைய மூலங்களையும் ஊர்ப்பெரியவர்களுடனும் பேசியதால், அவர் ஒழிழ் பேசியிருக்கிறென்பது தெரிகிறது. இயைமலைச் சாரலிலே நிலவிய தந்தீக் கருத்துக்களைத் தமிழிலே முதல் முதலிலே அறிமுகம் செய்வதற்குத்தாழை ஏற்புடைய மொழியாக மாற்றி யமைப்பதற்கு அவருக்கு நீண்ட காலம் எடுத்திருக்கக்கூடும். அதனாலே தான், அவர் ஆண்டுக்கு ஒருபாடலாக, மூவாயிற் ஆண்டுகள் வாழுந்து திருமந்தீரம் மூவாயிற் பாடல்களையும் பாடிடிட்தாரென்ற காதை தோன்றியிருக்க வேண்டும். அரசுமரத்தின் நிழல் புத்தகுக்குமட்டுமல்ல, திரும் லருக்கும் ஞானத்தை அளித்துள்ளதென்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

5. பெரியபுராணக் காலிய அமைப்பில் கயிலாசம்

சேக்கிழார் சைவநாயன்மார் வரலாறுகளைத் தொகுத்து நூலாக கத் தொடங்கினும், தம்காலத்திலே செல்லாக்குப் பெற்றிருந்த காப்பிய அமைப்பிலே நூலை அமைக்க விரும்பினார். தண்டியலங்கார இலக்கணத் தீண்படி, சைவ நாயன்மார் வரலாற்றுத் தொகுப்பைபைக் காப்பிய மாக்குவது இலக்குவாக இருக்கவில்லை. சுந்தராமரத்திராயன் திருத் தொண்டத்தொகை - அதன் விரிவாக நம்மீயாண்டார்நார் பாடிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி - இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சேக்கிழார் முயன்று பாடிய நூலிலே திருஞானசம்பந்தரே ரீகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவராகக் காணப்படுகிறார். நூலிலுள்ள செய்யுள்களிலே அரைவாசிக்குக் கிட்டச் சம்பந்தரையே பாடுகின்றன. ஆனால், சம்பந்தரைத் தன்னிகரில்லாத் தலைவராகக் கொண்டால், நூற்புணர்ப்பு அமையாது. சுந்தரரே எனைய நாயன்மார் அனைவரையும் பாடியுள்ளமையால் சுந்தரரையே கதைத் தலைவராகச் சேக்கிழார் வரைத்து சுந்தரர் கதையைத் தமிழ்களையும் நூலின் முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் வரச்செய்தமையால், பெரியபுராணம் சுந்தரரையே தன்னிகரில்லாத் தலைவராகக் கொண்டுள்ளதெனக் கூறுத்தக்கதாக இருக்கிறது. திருமூலரைக் கயிலாசத்திலிருந்து வந்து, இறுதிமீலும் கயிலாசத்துக்குப் போனவராகக் கூறிய சேக்கிழார், சுந்தரரையும் கயிலாசத்திலிருந்து வந்தவராகவே கூறுகிறார்.

கயிலாசத்திலே, ஆலாவகந்தரர் சிவனுக்கு அணுக்கத் தொண்டராக விளங்கியவர்; அந்திதை, கமலனி என்பார் உமாதேவியாருக்குச் சேஷியராக விளங்கினார். நந்தவனத்திலே இவர்கள் சந்தித்தபோது ஆலாவகந்தராக்கு இப்பெண்கள் ரீதும் இப்பெண்களுக்கு ஆலாவகந்தரர் ரீதும் இச்சை ஏற்பட்டது. இவர்கள் பூலோகத்திலே மாணிடப் பிறவியெடுத்து இச்சையைத் தீர்த்துக்கொண்டு திரும்பக் கயிலாசத்

துக்கு வரவேண்டுமென்று சிவன் ஆணையிடுகிறார். உலகியல் வாழ்விலே தாம் மயங்கிக் தடுமாறும் போது, சிவன்வந்து தற்கைத் தடுத்தாட் கொள்ள வேண்டுமென்று ஆவாலசுந்தரர் வேண்டிக் கொள்கின்றார். இந்தக்கதை, திருமலைச் சிறப்பு என்ற பகுதியிலே கூறப்பட்டுள்ளது. சுந்தரருடைய இவ்வுலக வாழ்வுக்கதை தடுத்தாட்டுக்கொண்ட புராணத்தி வேலே தொடங்குகிறது. சுந்தரரைத் தன்னிகரிவலாத் தலைவராக உயர்த்துவதற்காகவே, சேக்கிழார் ஒரு கயிலாசக் காட்சியை அமைத் திருக்கிறனவாம். சுந்தரர் முன்பே சிவனுடைய அனுக்கத் தொண்டராக இருந்தவர்; முன்பே அவர்களைசுவாசி. சுந்தரருடைய உலகியல் வாழ்க்கையிலே காணப்பட்ட சில குறைபாடுகளையும் முன்பே ஏதிக்கப் பட்டவை என்ற முறையிலே விளக்கி அவர்கள் சிறப்பிப்பதற்குத் திருமலைச் சிறப்பு என்ற பகுதியைச் சேக்கிழார் பயணபடுத்தியுள்ளார். இங்குகூட ஒருவினு எழுகின்றது. கயிலாசத்திலிருந்த ஆலாலசுந்தரர் அறிந்திகை, கமலினி என்போர் பூலோகத்திற்குத் திரும்பிவந்து மாணி டப் பீறவிட எடுக்க வேண்டுமோயின், கயிலாச வாழ்விலும் நிலையான யிருந்திருக்கிறது. 'காதல் மடப்புத்தோடு களிறுவருவன கண்டேன்' என்று திருநாவுக்கரசர் கயிலைக்காட்சியைப் பாட கயிலையில் ஏற்படும் இச்சையைத் தீர்க்கப் பூலோகத்திலே சீற்கக் வேண்டும் என்று கூறலாமா?

சுந்தரமூர்த்திநாயனாகும் அவருடைய நெருங்கிய நண்பராசிய சேரமான் பெருமாள் நாயனாகும் கயிலாசத்துக்குச் சென்றதைக் கூறுவதோடு திருத்தொண்டர் புராணம் மூற்றிற்று. சிவன் வெள்ளையாணையை அனுப்பிச் சுந்தரரைக் கயிலாசத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டதாகவும், செய்திகேட்ட சேரமான் குதிரையிலேறி ஒடிச் சுந்தரரை முந்திக் கொண்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. இவர்கள் பச்சைக்கூட்டோடு கயிலாசத்துக்குப் போன்று என்று நம்பத்தக்கதாகவே சேக்கிழார் கதையை நடத்திச் செல்கிறார். வேறு பல நாயன்மார் முடிவுகளும் பெரியபுராணத்தில் இவ்வாறே கூறப்படுகின்றன. பச்சையிய ஆங்மா மும்மலமாகிய பாசங்கள் நிற்கியும் வலுவற்றும் கூட நிலையிலேயே பதியாகிய இறைவனுடே இரண்டாக்க கவுக்குமென்ற சைவவசித்தாந்தக் கொள்கை, சேக்கிழார் காலத்திலே உருவாகவில்லைப்போலத் தோன்றுகிறது. சேரமான் பெருமாள் பாடிய முன்று சீரபந்தஸ்களுள் ஒன்று திருக்கயிலாசநான் உலாவாகும். சேரமான் கயிலைக்குச் சென்றபோது அங்குள்ள கயிலைக்காட்சியை உலாவாகிலே வைத்துப் பாடினார்கள் படே, இதன் தோற்றத்தை விளக்கும் மரபாகும். இந்தப் பீரபந்தம் ஆதி யுலா என்றும் கூறப்படும். உலகியல் சார்பான உலா முன்னேற்யாக இருந்திருக்கவேண்டுமென்றும் அரசன் உலாவாகும் கேரளநாட்டு நிகழ்ச் சிறையிலேயே சேரமான் கயிலாசத்துக் கிவன் உலாவும் காட்சியை

அமைத்திருக்க வேண்டுமென்றும் இக்கால முறையிலே வீளக்கவேண்டி யிருக்கிறது. இன்று யாத்திரிகர்கள் காணும் கயிலாசம் வெறும் பனிக்குள்ளுகவே காட்சியளிக்கிறது.

6. சைவ சித்தாந்தமும் வீரசைவமும்

சைவமும் தமிழும் தமிழ்நாட்டுக்கும் போற்றி வளர்க்கப்பட்ட போதி ஹும் தமிழூயும் பாண்டிநாட்டையும் நெருங்கித் தொடர்புபடுத்துவது பழைய யரா. சங்ககால இலக்கியமும் பக்தியிலக்கியத்துக்கு முற்பட்ட தமிழ் இலக்கியமும் பாண்டி நாட்டோடு பெரும்பாலும் தொடர்புடையன. பக்தியிலக்கியம் - சிறப்பாகப் பக்தி இலக்கியத்தின் தொடக்கம் - தத்துவ தூங்கள் என்பன தமிழ்நாட்டின் வடபகுதியோடு நெருங்கிய தொடர் புடையன. கப்போமணிய பாரதியார், தமிழ்நாட்டு ஆறுகளைப்பற்றிப் பாடும்போது, 'காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு தமிழ் கண்டதோர் வையை பொருநை நதி' என்று பாடினார், பாண்டிநாட்டு ஆறுகளைத் 'தமிழ் கண்டதோர் வையை பொருநை நதி' என்று பாடியுள்ளார். பாண்டிநாட்டு ஆறுகள் பாண்டிநாட்டின் மேற்கெல்லையிலுள்ள மலை களிலே உற்பத்தியாகி, கிழக்கு நோக்கிப் பாய்ந்து கடலைச்சேர்கின்றன. முதல் முன்று ஆறுகளுக்கும் பாரதி அடையாறி தரவில்லை. சைவம் கண்டதோர் காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு என்று அவற்றைக் கூற இடம் உண்டு. நீர்வளமிகுதி கருதியே பாரதி அந்த முன்று ஆறுகளையும் கூறும்போது, காவிரியை முதலினும் தென்பெண்ணையை அடுத்துக் கூறியிருக்க வேண்டும். ஆனால், காவிரிச் சமவெளியும் தென்பெண்ணைச் சமவெளியும் சைவ இயக்கத்துக்குப் பெரும்பங்கு அளித்துள்ளன. பல்லவர் காலத்திலே பாடல்பெற்ற சிவத்தலங்களுள்ளே சிகப்பெரும்பாவன காவிரியின் இருக்கரையிலும் அமைந்து காணப்பட்டன. அதனாலோன் அப்பர், 'கங்கையிற் புனிதயாய காவிரி' என்று குறிப்பிட்டார். காரைக்காலம்மையார், திருக்காணசம்பந்தர் முதலிய நாயன்மார் பலர் காவிரிச் சமவெளியிலே தோன்றினார். திருநாவுக்கரசரும் சுந்தரரும் தென்பெண்ணைச் சமவெளியில் தோன்றினார். சைவசித்தாந்த நால்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் மெய்கண்ட தேவரும் அருணந்திசிவாக்காரி யாரும் தென்பெண்ணைச் சமவெளியிலே தோன்ற, உயர்பதி சிவாக்காரியார் கர்விரிச் சமவெளியிலே தோன்றினார். காஞ்சியுடாகப் பாடும் பாலாறு, மற்ற இரண்டு ஆறுகள் அளவுக்கு சைவவளர்ச்சியிலே முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. ஆனால் கந்தபுராணத்திலே கச்சியப்பர் பாலாற்று வருணையே பாடியுள்ளார்

ஆற்றல்களையுடாக மக்கள் போக்குவரத்துச் செய்வதும் பண்பாடு பரவுவதும் ஒரு பொது நியதி. தமிழிலே ஆறு என்பதற்கு வழி என்றும் பொருள் உண்டு. சைவத்தோடு தொடர்புகொண்ட முன்று ஆறுகளும் தமிழ்நாட்டுக்கு அப்பால் கருநாடகத்திலே உற்பத்தியாகுபவை கார

நாடகமும் கைவசமயத்தின் வளர்ப்புப்பண்ணை. தமிழ்நாட்டுக்குச் சைவ சித்தாந்தம் இருப்பதுபோல, கருநாடகத்துக்கு வீரசைவம் உண்டு. கருநாடக மலைகளிலிருந்து கைவம் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்திருக்குமா? தமிழ்நாட்டுச் சமவெளிகளிலிருந்து கைவம் கருநாடகத்துக்குப் போயிருக்குமா? என்பதைச் சுலபமாகத் தீர்மானிக்கமுடியலில்லை. இரண்டு வழிகளாலும் இத்தொடர்புகள் இருந்திருக்க வேண்டும். சைவக் குடைக் கோலில்கள் கருநாடகத்திலே தோன்றிய சிங்பே, தமிழ்நாட்டிலே தோன்றக் கொடாஸ்கின் ஆனால் சைவத்துறை இலக்கியங்கள் காலத்தால் முந்தியன் கி. சி. பண்ணிரண்டாம் நூற்றுண்டிலேயே, இன்று கணப்படும் மிகப்பழைய வீர சைவக் கண்ட இலக்கியங்கள் தோன்றுகின்றன. வேதத்தையும் தீராமணராயும் சாதி வேறுபாட்டையும் தீராகரிக்கும் வீர சைவம் சைவசித்தாந்தத்திலிருந்து சிலமுக்கியமான வேறுபாடுகளையுடையது. வீரசைவத்தின் ஒரு கிளையெனக் கொள்ளத் தக்க ஆராத்திய சைவம் ஆந்திரப்பிரதேசத்திலே காணப்படுகிறது. அது சாதி வேறுபாட்டை ஏற்பட்டிலே, வீரசைவத்திலிருந்து வேறுபடுகின்றது. வீரசைவம் தமிழ்நாட்டுச் சைவசமய குவர்களையும் நாயன்மார்களையும் ஏற்றுக்கொள்கிறது; ஆனால் சந்தான குவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் வேறுவழியில் செல்கிறது.

7. திருக்கோணமலைக் கயிலாசம்

இந்தப் பின்னணியிலேயே, இலங்கைத் தமிழர்களிடையே கயிலாசங்கள் தோற்றும் பெற்ற வர்த்தை வீளங்கிக் கொள்ள முடியும். திருக்கூணசம்பந்தங்கும் திருநாவுக்கரசரும் தீராவணனையும் இலங்கையையும் தொடர்புறுத்திப் பாடியுள்ளார்கள். தீராவணன் சிறந்த சிவபக்தவதைன் றும், அவன் தன்னுடைய அகந்தையாலே கயிலாசத்தைப் பெயர்க்க முயன்றபோது சிவன் அவளைத்தன்முத்துப்பீண் அவனுக்கு இரங்கி வாரும் வராம் கொடுத்தைய பற்றி இருவரும் பாடனர். ஆனால், இலங்கையிலே கயிலாசம் இருந்தாக இருவருள் ஒருவரும் குறிப்பிடவில்லை. சம்பந்தர் திருக்கோணமலை, திருக்கேதிசுவரம் ஆகிய இரண்டு தலங்களையும் பாடிய பதிகங்கள் கிடைத்துள்ளன. அப்பர் இலங்கைத் தலம் எதையும் பாடியதாகத் தெரியவரவில்லை; பல்வைப் பேரரசிலே சைவசமய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதே அவருடைய நோக்கமாக இருந்தது. சம்பந்தர் இலங்கைத் தலங்களை மீக மீக உயர்த்தியுள்ளார். ஒவ்வொரு பதிகத்தின் இறுதியிலும் அவ்வைப் பதிகத்தைப் படிப்பவருக்கு வரும் பயணைக் கூறுவது சம்பந்தர் மரபு. திருக்கேதிசுவரப் பதிகத்தைப் படிப்பவருக்கு; பரகதி கிடைக்குமின்று சம்பந்தர் கூறுவர். பரகதியிலும் உயர்ந்த பயனாக ஒன்றைக்கூற இயலாது. கயிலாசம் உட்பட்ட அணைத்துச் சிவத்தலங்களிலும் திருக்கோணமலையை ஒப்புயர்வு

அற்றதாகச் சம்பந்தர் ஆக்கியுள்ளார். திருகோணமலைத் திருப்பதிகத்தைப் பரடேவர் மட்டுமல்ல, கேட்பவரும் மட்டுமல்ல. அவ்விருசாராரின் உற்றுரை, உறவினர் கூட உயர் பயன்கணிப்பெறுவர் என்று சம்பந்தம் கூறு யுள்ளார்.

சம்பந்தர் காலத்திலேயே திருகோணமலை மிகமிக உயர்வு பெற்றிருந்தமையால், இவர் அவ்வாறு பாடினாரா அல்லது சம்பந்தர் இவ்வாறு பாடியதாலேதால் திருகோணமலை இடைக்காலத்திலே மிகமிக உயர்வு பெற்றதா என்பதை இன்று நீச்சயிக்க முடியவில்லை. கோணேசர் கல்வெட்டின்படி தட்சிணக்கலாசபுராணம் கேட்டே, குளக்கோட்டன் இலங்கைக்கு வந்தான். அன்றைக்கால ஆராய்ச்சிப்படி, சோழப் பேரரசர் காலத்திலே சோழன்கேக்கவரன் என்ற விருதுடன் இலங்கை சிலே இராசப்பீரதிநிதியாக இருந்து ஆட்சி செய்தவனே இந்தக் குளக்கோட்டஞாவான் இவன் இவங்கை முழுவதையும் தன்னிடப்படுத்திய முதலாம் இராசேந்திரனுடைய மகன். நம்மியாண்டார் நம்மியைக் கொண்டு கைவத்திருமுறைகளைத் தொகுப்பித்த முதலாம் இராசாராகனுடைய மகனே முதலாம் இராசேந்திரன். திருகோணமலைத் திருப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பே குளக்கோட்டன் கோணேசர் கோவில் திருப்பணிகளைச் செய்யத்தான் தெலாக இருந்திருக்கலாம்.

திருகோணமலைக் கோவில்லே வழிபாடு செய்வதற்குப் பாகபதர்களைப் பூசகர்களாகக் குளக்கோட்டன் நியமித்தானென்றும் அவர்கள் கயவாகு மன்னன் காலம்வரை கடமையாற்றி வந்தனரென்றும் கோணேசர் கல்வெட்டுக் கூறும். எம்பந்தர் காலத்திலும் இது பாகபதரை கோவிலாகவே இருந்திருக்கிறதென்பதை அன்றைக்கால ஆராய்ச்சி தெரிவிக்கின்றது. குளக்கோட்டன் சோழநாட்டிலிருந்து பெருந்தொகையாக மக்களை அழுத்துத் திருகோணமலையிலே குடியேற்றினாலேனவும் தீர்ப்பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்தி விவசாயத்தை விருத்திசெய்தானெனவும் திருகோணமலை ஆட்சியைக் கவனிக்க வண்ணிபும் என்ற குறுநிலமன்னராட்சியை ஏற்படுத்தினாலெனவும் அறியப்படுகிறது. சருக்கமாகக் கூறுவதானால், கோணேசர் கோவில் சோழப் பெருமன்னர் காலப் பிரமாணமான கோவில்களுள் ஒன்றுக் குறுப்பெற்றது. சோழப்பெருமன்னர் காலத்திலே கந்தளாய் சதுரவே தீமங்கலம் என்னும் பிரமணனர் கிராமமாக அமைக்கப்பட்டது. இலங்கையிலே கோழர் ஆட்சி போய்ச் சிவகளவர் ஆட்சி ஏற்பட்டபோதும், திருகோணமலை சம்பந்தமான ஒழுங்குகள் தெர்டர்ந்து பேணப்பட்டு வந்தன. பண்ணின்டாம் ஊற்றுண்டு இறுதிவரையிலே, கந்தளாய் சதுரவேதி மங்கலமாக இருந்தமைக்குச் சாசனங்கள் கிடைக்கின்றன. செழிப்புள்ள நிலங்களிலே மிக அதிக பயணிப்பெறுவதற்கு வாய்ப்பாகப் பிரமணக் குழுயேற்றங்கள் குமைக்கப்பட்டன என்று ஒரு கருத்து வரலாற்றும்வ

என் ஒருவரால் முன்னவகிக்கப்பட்டுள்ளது, அக்கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதானால், கந்தனாய் நிரப்பாசனப் பகுதியிலே லீக் அதிக பயணப் பெற்றுத் திருகோணமலையை ஒங்கச்செய்ய, இச்சதுர்வேதிமங்கலம் பயணபட்டதேனாலாம்.

திருகோணமலையைத் தென்கயிலாசம் என்று கொள்ளும் வழக்கு எப்போழுது தோன்றியதேனத் தீட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாதுள்ளது. திருகோணமலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பழமோட்டைச் சாசனம் தென் கயிலாசம் என்ற கோவீஸுக் குறிப்புகளிற்கு. விசயராசச் சதுரவேதி மங்கலத்துப் பிராமணப் பெண் அன்னுடைய கணவண் நினைவாக மேற் படி கோயிலுக்குத் தாண்ணுசெய்த செய்தி அங்கே குறிக்கப்படுகிறது. கந்தனாய்ச் சதுரவேதி மங்கலம் விசயவாகு என்ற சிங்கனமண்ணன் அட்சியிலே புதுப்பெயர் பெற்றிருக்கிறது. கி. டி. 1097 ஆம் ஆண்டிலே இத்தனம் நிகழ்ந்திருக்கிறது. அக்காலத்திலே தென்கயிலாசம் என்ற பெயர் வழிப்பிரியருக்கிறது.

திருகோணமலைத் தலமகிழமைக்கூறும் தட்சிணகயிலாசபுராணத்தின் காலத்தை வரையறுத்துக் கூறமுடியவில்லை. யாழ்ப்பாண அரசர் காலத்திலே இது தோன்றியதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இதனுடைய மூல நூல் மச்சேந்தியபுராணமென்று கூறப்படுகிறது. 'மச்சேந்திய' என்பது பொருள்படுமாறில்லை. இது மச்சபுராணமாக இருக்கக்கூடுமாவென்பது ஆராயத்தக்கது. ஏழு சருக்கங்களைக் கொண்ட தமிழ்த் தட்சிணகயிலாச புராணத்திலே ஐந்தாவது சருக்கம் மச்சாவதாரச் சருக்கமாகக் காணப் படுகிறது. திருகோணமலைக்கு மச்சகேகவரம் என்று ஒரு பெயர் இருந்தமை ஏதியவற்றுள்ளது. கோவீஸ் கடல்வளம்பற்றிச் சம்பந்தமும் பாடியுள்ளார். கோவீஸ் போடேசத்திலே, கடல்வெதாழிலாளர் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தமையால், மச்சகேகவரம் என்ற பெயர் தோன்றியிருக்கலாம். மூலக்கயிலாசத்துக்கு நந்திகேகவரம் என்று ஒரு பெயர் இருந்தல் இங்கே ஒப்பிடத்தக்கது.

தட்சிணகைவாசபுராணம் மூன்று தென்கயிலாசங்களில் ஒன்றுக்க் கிருகோணமலையைக் கூறுகிறது. ஆதிசேடனுக்கும் வராயுபகவானுக்கும் ஏற்பட்ட ஒரு போட்டியிலே, ஆதிசேடன் மூலக்கயிலாசத்தைப் பாது காத்து நீர்ச், வாயுபகவான் மூன்று குன்றுகளைப் பறித்து எறிந்தா னென்றும், அம்மூன்று குன்றுகளிலே ஒன்று காளத்தியிலும் ஒன்று திருக்சியிலும் ஒன்று திருகோணமலையிலும் விழுந்தனவென்றும் கயிலாசத்திலிருந்த சிவன் டம் இருப்பிடத்தைத் திருகோணமலையிலே அமைத்துக்கொண்டாரென்றும் கூறப்படுகிறது. இம்மூன்று இடங்களிலும் குன்றுகளிலே பிரபலமான சிவன்கோவில்கள் காணப்படுகின்றன. கரளத்திபற்றி முன்பே பார்த்தோம். திருச்சி தமிழ்நாட்டுக்கு நடுவே

பண்டைக்காலச் சோழன்டலத்திலே அமைந்துள்ளது. இந்தியாவின் வடைவிலை சீறிது தூரத்திலே மூலக்கயிலாசம் அமைந்துள்ளது போல, பாண்டிராட்டின் வடைவிலை சீறிது தூரத்திலே, திருச்சி அமைந்துள்ளது. திருக்கோணமலை வட, கிழக்கு மாகாணத்தின் நடுவிலே அமைந்துள்ளது.

கயிலாசத்துக்கும் தட்சினாமுரத்தியாகிய சிவனுக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமுண்டு. தட்சினாமுரத்தீ என்பது ஏதற்கு நோக்கிய மூர்த்தீ என்றும் ஞான மூர்த்தீ என்றும் பொருள்படும். கல்லால் மரத்தின் கீழே, தென்திசை நோக்கியவராக இருந்து சனகாதி முனிவர்களுக்குச் சிவன் உபதேசிக்கிறான்று கொள்ளப்படுகிறது. அதனாலே, வடத்திசை எல்லையிலே, கயிலாசத்தைக் காணல்முடி. கிழக்கு இலங்கையின் வடத்திசையிலே திருக்கோணமலை காணப்படுகிறது.

வடத்திலங்கையிலே யாழ்ப்பாணத் தழிழரச நிலைய காலத்திலே தமிழகராகிய நல்லூரிலே கயிலாசநாதர் கோயில் அமைக்கப்படுகிறது. யாழ்ப்பாண அரசின் கொடியாக நந்தி கொள்ளப்படுகிறது. பல்லவப் பேரரசிலும் கைவபக்தியியக்க காலத்திலே இந்திலை காணப்பட்ட போதும், அப்பேரரசு அழிந்து நின்டகாலமாகி விட்டினாலும் பல்லவருக்கும் யாழ்ப்பாண அரசருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு எதுவும் காணப்படாமலையாலும், அப்பேரரசைப் பின்பற்றி யாழ்ப்பாணத்தைச் சுடர்த்துக்கொண்டதெனக் கூறுமுடியாது. கோணைகவரர் கோவிலுக்குக் கொடியிருந்திருக்குமா என்ற ஐயம் ஏழுகின்றது. திருக்கோணமலைப் பதி கத்திலே ‘கொடியனி விடையர்’ (நந்திக்கொடியை உடையவர்) என்ற தொடர் வருகிறது. இது பொதுவாகச் சிவஜைக் குறிக்கிறதா அல்லது சிறப்பாகக் கோணைகவரராக குறிக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. பெரிய கோயில்களுக்குக் கொடிகள் இருப்பதுண்டு. திருக்கோணமலை பொதுவாகத் தென்கயிலாசம் என்று குறிப்பிடப்பட்டாலும், சிறப்பாகக் கயிலாசம் என்றும் குறிப்பிடப்படுவதுண்டு. தட்சினகயிலாச புராணத்தின் பாயிரத்திலே, நூலின் பெயர் கயிலாய புராணம் என்றே காணப்படுகின்றது. திருக்கோணமலை என்ற பெயர் தீரிகோணமலை என்று வழங்குவதுண்டு. திருக்கோணமலைக் குன்று மீளவுபட்டு மூன்று துண்டுகளாக விளங்குகிறது. தீரிகோணமலை என்ற தொடரிலிருந்து கோணைச் சர் கல்வெட்டிலே காணப்படும் தீரிகயிலை என்ற பெயர் வந்திருக்கலாம். மூலக்கயிலாசத்தின் மூன்று துண்டுகளுக்கும் திருக்கோணமலையிலே காணப்படுகின்றன என்ற நம்பிக்கையின் மிரதிபலிப்பா இது இருக்கலாம். தந்தீர வழிபாட்டைப் பேரதீபலிக்கும் ‘நாதன்’ என்ற பெயர் கோணைகவரருக்குப் பயின்று வழங்குவதைக் கோணசர் கல்வெட்டிலே காணலாம்.

8. யாழ்ப்பாணத்துக் கயிலாசம்

யாழ்ப்பாணத் தமிழரை அமைந்தபோது, திருகோணமலைக் 'கயிலாசநாதரை' யும் நந்திக்கொடியையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று கருதுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்துக் கயிலாசநாதர் கோவிலைப் பாட எழுந்த கயிலாயமாலை மூலக்கயிலாசம், திருகோணமலைக் கயிலாசம், நல்லூர்க் கயிலாசம் ஆகிய மூன்றையுமே சிறப்பித்துக் கூறுகிறது. எனவே, யாழ்ப்பாண அரசர் காலத்திலே சிறப்பாகப் போற்றப்பட்ட மூன்று கயிலாசங்களிலே இரண்டு இலங்கையிலே காணப்படுகின்றன. அக்காலத்திலே எழுந்த சமய நூல்களுள்ளே கயிலாயமாலை, கதிரைமலைப்பன்னு தவிர, ஏனையவை யாவும் திருகோணமலைப்பகுதிக் கோவில்களைப் பற்றியனவாக அமைந்திருப்பதற்கு இலுவே சரியான விளக்கமாகத் தோன்றுகிறது. நந்திக்கொடியோடும் நந்தி இலச்சினையோடும் கயிலாசநாதர் யாழ்ப்பாணத்திலே அரசோக்கியிருக்கிறார். அவர்கள் சார்ந்து ஸ்ரீகாரியனு செய்தவர்களே ஆரியச்சக்க வர்த்திகள். அவர்கள் காசியோடும் தொடர்பு வைத்திருந்தார்கள். காசியிலிருந்து இராமேகவரத்தில் குடியேறிய பாசுபதரின் பருப்பூரையே அவர்கள் என்று சொக்கசேகரியாலை கூறும். பிரபந்மாண கோவில் உள்ள ஊரே நல்லூர் என்று பெயரிடப்படல் தமிழ்மரபு. கயிலாசநாதர் கோவிலால், நல்லூருக்கு அப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்குமா என்பது அராய்த்தக்கது.

தேந்தெக்கப்பட்ட மேற்கோள் நால்கள்

1) தமிழ்

- அளுக்கோண், அ.
- திருக்கோண்சல வைபவம்,
(ஆசிரியர் வே. அகிலேசுப்பிள்ளை)
திருகோணமலை, 1950
- இந்திரபர்லா, கா.
- கந்தளாயிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட
உள்ள சோழவங்கேசவரன் கால த்
துக்] கல்வெட்டு, பாவலர்துரை
யப்பாலின்னை நூற்றுண்டு
வீழா மலர், தெல்லிப்பழை 1972
- கணேசயர், ஸ்.
- சுழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர்
சரிதம், யாழ்ப்பாணம், 1939
- காரைக்காலம்மையார்
- அம்மையார் திருமுறை, திருப்
பனந்தான் ஸ்ரீ காசிமடத்து வெளியீடு
1956
- குணசிங்கம், சி.
- கோணேஸ்வரம், பேராதனை, 1973
- ங்கலாஷப்பிள்ளை, த.
- (தொகுப்பாசிரியர்) ஆறுமுகநாவ
லர் பிரபந்தத் தீட்டு, முதலியார்
கப்பிரமணியங் வெளியீடு, சென்னை
இரண்டாம் பதிப்பு, 1951
- சபாநாதன், கு.வ.
- யாழ்ப்பாண வைபவமாலை,
(ஆசிரியர் மயில்வாகனப் புலவர்),
கொழுஷ்பு, 1953.
- சேக்கிழார்
- பெரியபுராணம் என்று வழங்கு
கிற திருத்தொண்டர் புராணம்,
நூலால் பதிப்பு, எட்டாம் பதிப்பு,
சென்னை, 1951

சோமசுர்மா

— செகராசசேகரமாலை, இருந்து
தெயர் பதிப்பு யாழ்ப்பாணம், இரண்
டாம் பதிப்பு, 1942

திருஞானசம்பந்த கவாஸிகள் — தேவாரப் பதிகங்கள் (தலமுறை)
திருப்பணந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து வெளி
யீடு 1950

திருமூலர்

— திருமந்திரம் (முதற்பகுதி, ப. இராம
நாதனினா எழுதிய விளக்கமும்,
அ. சிதம்பரனுர் எழுதிய குறிப்பும்,
கழக வெளியீடு, 1957

துறைகாமிப்பின்னை, ஒள்ளவ. க. — சைவ இலக்கிய வரலாறு,
அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகம்,
அண்ணுமலை நகர், 1958

நடராசா, க. டி.

— ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியவளர்ச்சி,
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், 1982

நடராசா, எவ். எக்ஸ். சி. — ஈழத்துத் தமிழ் நூல் வரலாறு,
அரசு வெளியீடு, கொழும்பு, 1970

நடராசன், மயிலங்கூடலூர், டி. (பதிப்பாசிரியர்) முத்துராச கவிராச
ரின் கைலாயமாலை. யாழ்ப்பாணம்
1983

பாஸ்கரத் தொண்டமான், தொ. டி. வேங்கடம் முதல் குமரிவரை,
பாலாற்றின் மருங்கிலை (1960),
பொன்னியீன் மதியிலை (1961);
காவிரிக் கரையிலை (மறு அச்ச.),
(1967); பொருநூத் துறையிலை
(1962), எஸ். ஆர். சுப்ரீரமணீய
ரின்னை வெளியீடு, திருநெல்வேலி.

புவனேந்திராசா, க. சத்தியழுரத்தி, ச. வணி கஜோதி, வர்த்தக
மாணவர் மன்றம், கனகாத்தினம்
ம. ம. வி., யாழ்ப்பாணம், 1973.

வேலுப்பின்னோ, ஆ.

- தொடக்க கால ஈழத்து இலக் கியங்களும் அவற்றின் வரலாற் றுப் பின்னணியும், தொடக்கப் பேருரை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம், 1986.

அரசுகேசரியின் இரகுவம்மிச முந் அது தோன்றிய இந்துப் பண்பாட்டுச் சூழலும், சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் நிஜைவுப் பேருரை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம், 1988.

கோணோசர்கல்வெட்டுப்பற்றிய நூண் ணையவு, சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், தெல்லிப்பனை 1985 இந்து வெளியிலிருந்து திருக்கோண மலை வரை தெண்கீழ்த்தினக வழிவந்த பாகபதம், தமிழ்மூராசை, தமிழ் மன்றம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் 1987.

திருக்கோணமலைத் தழிழ் மந்திரமாலை இந்துநெறி, இந்து மாணவர், மன்றம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் 1987.

யைத்திலங்கடேசிகர், புலோனி பொ. தட்சினாகலாச புராணம், (பதிப்பு) யாழ்ப்பாணம். 1961.

திருக்கோணசராவய கும்பாரிவேக மலர். —
திருக்கோணமலை, 1981.

(2) ஆங்கிலம்

- Bhattacharyya, Haridas — (Editor) **The Cultural Heritage of India**, Vol. IV, The Ramakrishna Mission Institute of Culture, Calcutta, Second Edition, 1956.
- Gunasingam, S. — A Tamil Slab Inscription at Nilaveli, **The Sri Lanka Journal of the Humanities**, Vol. I, No. 1, Peradeniya, 1975.
- Two Inscriptions of Cola Ilankeswara Deva, **Trincomalee Inscriptions Series**, No. 1, Peradeniya, 1974.
- **The Tamils and Trincomalee**, Peradeniya, 1979.
- Nilakanta Sastri, K. A. — **The Colas**, Madras University, 1955.
- **A History of South India**, Oxford University Press, 1955.
- Pathmanathan, S. — **Ths Kingdom of Jaffna**, Colombo, 1978.
- Paranavitana, S. — A Tamil Slab Inscription from Palamottai, **Epigraphia Zeylanica**, Vol. IV, London, 1936.
- Schwartzberg, Joseph E. — (Editor) **A Historical Atlas of South Asia**, University of Chicago Press, 1978.

- Sethuraman, N. — **Chola Pandian - Chola Gangan - Chola Lankeswaran - Chola Keralan**, Ku. Si. Haridasabhat Shastipoorti Endowment Lecture Series, No. 2; Place Names Society of India, Mysore, 1986.
- Subbarayalu, Y. — **Address by the General President**, Place Names Society of India, 1986.
- Swaminathan, S. — Political Geography of the Chola Country, Tamil Nadu State, Department of Archaeology, Madras, 1973.
- Veluppillai, A. — **Tiruvorriyur Temple Rituals -A Study, Journal of Tamil Studies**. No. 32, 1987.
- Wickremasinghe, D. M. de Z. — **Ceylon Tamil Inscriptions, Part II**, Peradeniya, 1972.
- Identification of Kulakkottan with Cola Lankesvaran, (Abstract of the paper circulated) Second National Archaeological Congress, Postgraduate Institute of Archaeology, Colombo, 1987.
- Wickremasinghe, D. M. de Z. — Kantalai Gal-Asana Inscription of Kitti Nissanka Malla (1187-1196 A. D.), **Epigraphia Zeylanica**, London, 1928. □

ବେଟ୍ଟିଯାର ଅଶ୍ଵକମ୍, ଯାତ୍ରପାଣମ୍. 105/1989